KRONIKKEN

Den femte statsmagt

Vi har fået en femte statsmagt foruden de fire foregående, nemlig de såkaldte sociale medier. De er populære, alle kan give deres mening til kende. Den femte statsmagt har den svaghed, at det gælder om at være hurtig, helst hurtigst.

I folkeskolen bliver vi gjort bekendt med de tre uafhængige statsmagter, den lovgivende (Folketinget), den udøvende (regeringen) og den dømmende (domstolene). Især domstolenes ukrænkelighed beskrives i alle lærebøger som noget særligt dansk, en grundpille i det danske demokrati.

Det er jo bl.a. domstolenes opgave at kontrollere, at de øvrige statsmagter overholder loven, den lov, som er vedtaget i en anden statsmagt, Folketinget. Domstolene skal også sørge for, at Folketingets lovgivning er i overensstemmelse med grundloven og den del af international lovgivning, som Danmark har forpligtet sig til at overholde.

Derfor er det også vigtigt, at politikerne ikke blander sig i den magt, som domstolene udøver.

Men det gør de for så vidt alligevel. De kan jo for eksempel lave nye love, hvis de ikke er tilfredse med den måde, de gamle bliver forvaltet på. Fair nok.

Men de blander sig altså også hen ad vejen.

SJÆLDENT HAR eksemplet været så utvetydigt, som i den sag mod hr. Levakovic, som blev afsluttet torsdag 12. maj med, at samme hr. Levakovic *ikke* blev udvist af Danmark, som anklagemyndigheden ellers havde påstået.

Pressen kaldes ofte "den fjerde statsmagt" (især af pressen selv). De skal kritisk holde øje med de andre tre. Men pressen var meget unuanceret i sine beskrivelser af familien, og længe inden sagens afslutning havde TV2 bragt en udsendelse om familiens uhyrligheder, og også mens sagen verserede, havde en mængde journalister og politikere skråsikre kommentarer at dele ud af, kommentarer, som alle pegede hen imod en helt sikker udvisning.

Men hr. Levakovic blev altså *ikke* udvist af Danmark. Højesterets kendelse var enstemmig. Shit happens.

MICHAEL JAKOBSEN
GYMNASIELÆRER,
LERBJERGVEJ 45,
KOLDING

> *Men hr. Levakovic blev altså ikke udvist af Danmark. Højesterets kendelse var enstemmig.*

Men dommen over Levakovic var heller ikke mange minutter gammel før det sædvanlige galpekor hylede mod månen over Christiansborg via de sociale medier og den etablerede presses hjemmesider.

På Ekstra Bladets hjemmeside udtalte minister Inger Støjberg, at:

"…Nu har Højesteret afsagt deres dom. Men jeg tror ikke, der er nogen, der kan være i tvivl om, hvad jeg ønskede."

POLITIKERE MÅ IKKE påvirke domstolene, så når Inger Støjberg angiveligt har sagt til Ekstra Bladet, at

"*…jeg tror ikke, der er nogen, der kan være i tvivl om, hvad jeg ønskede….*", håber jeg, hun ikke har ret. For så har hun vel dermed indirekte søgt at påvirke Højesteret.

De Konservatives formand, Søren Pape, havde denne kommentar på Twitter:

"…Vi er til grin, hvis vi skal huse typer som Levakovic….

Og Dansk Folkepartis rising star, Peter Kofod Poulsen, havde blandt andet denne kommentar i et interview på Ekstra Bladets hjemmeside:

"Man havde jo håbet der var lidt retfærdighed til"…

Peter Skaarup kalder dommen en "maveplasker i Højesteret" på Twitter, og på Facebook skriver Liberal Alliances Simon Emil Amnitzbøll:

"Helt ærligt. Efter Højesterets endelig dom i spørgsmålet om udvisning af den kriminelle Levakovic, bliver jeg vred. Vred over at Danmarks gæstfrihed misbruges på den måde. Jeg bliver også foundret….".

Alle disse kommentarer har det underforståede budskab, at Højesterets dom var forkert. Politikerne går altså i rette med domstolenes yppersteræster.

RETFÆRDIGVIS SKAL det siges, at statsministeren på samme medie skrev:

"Domstolene er uafhængige. *Deres afgørelser må respekteres.*"…men han fortsætter så: "Jura er politikerskabt. Kommer til at se på strammere udvisningsreglerne", – og her er han på linje med alle andre i koret: Hvis de sortkappede snøvlemikler i Højesteret ikke dømmer, som vi vil have, må vi lave dem nogen nye love at dømme efter. Men han havde måske haft lidt mere tid til at tænke sig om.

Det går stærkt på Facebook, hvilket man også kan se af diverse sproglige fejl i disse eksempler.

Og det er måske her, problemets kerne ligger.

VI HAR FÅET EN FEMTE STATSMAGT foruden de fire foregående, nemlig de såkaldte sociale medier. De er populære, alle kan give deres mening til kende; og politikerne har da derfor også taget dem til sig. Hvis man betragtede statsministerens åbningstale efter sommerferien, kunne man se den kongelige familie andægtigt bivåne statsministerens visioner for det kommende år, mens halvdelen af folketingsmedlemmerne som en samling elever i en 5. klasse havde travlt med at give deres mening om samme tale offentligt til kende i rappe, lynhurtige smartphone-kommentarer, uden overhovedet at ofre statsministeren nogen opmærksomhed.

"Den femte statsmagt" har den svaghed, at det gælder om at være hurtig, – helst hurtigst, og derfor når man ikke altid at tænke sig om, før man skriver. Og når noget først er SKREVET, er det svært at kalde tilbage.

Det er politikerens ret at ændre loven, men politikerne skal tage tiden til det, for ellers bliver de igen fanget i en situation, hvor de kommer på kant med domstolene.

Jeg håber, politikerne tager sig tid til det, når de laver nye love, og ikke farer ud af den femte statsmagts Twitter-tangenter mere end højst nødvendigt.

Men jeg må indrømme, at jeg desværre kun kan blive glædeligt overrasket, hvad det angår.

Handicappolitikken er kommet under voldsomt pres

BESPARELSER

Michael Madsen
kredsformand for Socialpædagogerne i Sydjylland, Vestkraftgade 1, Esbjerg, skriver bl.a.:

Der var næsten tale om en humanistisk revolution, da handicappede, mennesker med psykiatriske diagnoser og andre inden for det socialpædagogiske område op gennem 80'erne og 90'erne flyttede fra de gamle centralinstitutioner og ud i egen bolig. Samtidig fik de tilbageblevne på de tidligere centralinstitutioner i samme periode deres bolig og sociale forhold markant forbedret.

Det var denne succeshistorie, kommunerne overtog, da de hjemtog stort set hele området fra amterne til kommunal forvaltning den 1. januar 2007.

Socialpædagogerne, der som faggruppe til dagligt beskæftiger sig med disse grupper af borgere, så forventningsfuldt frem til, at kommunerne overtog området. Kommuner – ikke mindst de sydjyske – var ikke i tvivl om, hvad de ville med det specialiserede sociale område.

De forsikrede borgerne, de pårørende, brugerorganisationer og medarbejderne på området, om, at de som nye og større kommuner ville videreudvikle området.

Hvordan er det så gået her knap ti år efter? Efter Socialpædagogerne opfattelse er socialpolitikken og ikke mindst handicappolitikken kommet under voldsomt pres – særligt indsatsen i forhold til mennesker med meget betydelige og komplekse handicap. Regeringen prioriterer tilsyneladende ikke handicapområdet som en del af kernevelfærden, og området har været udsat for omfattende besparelser i landets kommuner.

På den baggrund har Socialpædagogerne, FOA og LEV rejst debatten om den aktuelle udvikling på bl.a. handicapområdet på tre debat-arrangementer landet over her i maj måned.

Organisationerne lægger ikke skjul på, at de oplever, at mange af de kommunale beslutningstagere ikke kender den grundlæggende fortælling om udviklingen fra særforsorgen til servicelovens rammebestemmelser om individuel hjælp og støtte.

Man må stille sig selv spørgsmålet, om det virkelig kan være rigtigt, at tre store organisationer skal gå sammen for at skabe debat om medmenneskers værd, værdighed og ligeret i 2016 – svaret er, ja desværre! De seneste ti år har tendensen været, at grundlæggende handicappolitiske værdier og menneskesyn bliver udfordret.

Socialpædagogerne i Sydjylland vil gerne opfordre alle, som kan, til at synliggøre, hvordan de oplever konsekvenserne af de senere års besparelser. Det gælder såvel pårørende, medarbejdere og ledere inden for området.

I øjeblikket forhandler KL med Finansministeren om helt urealistiske krav omkring kommunernes økonomi for 2017. Det er nødvendigt, at KL og kommunerne står fast, for de svageste borgere bliver taberne.

Om kort tid følger kommunerne op med den årlige budgetrunde 2. Ingen kan være i tvivl om det økonomiske pres der i disse år er lagt på kommunernes økonomi. Men tiden må være inde til selvransagelse og større anstændighed i de kommunale forvaltninger, når de fremlægger deres forslag til næste års budget.
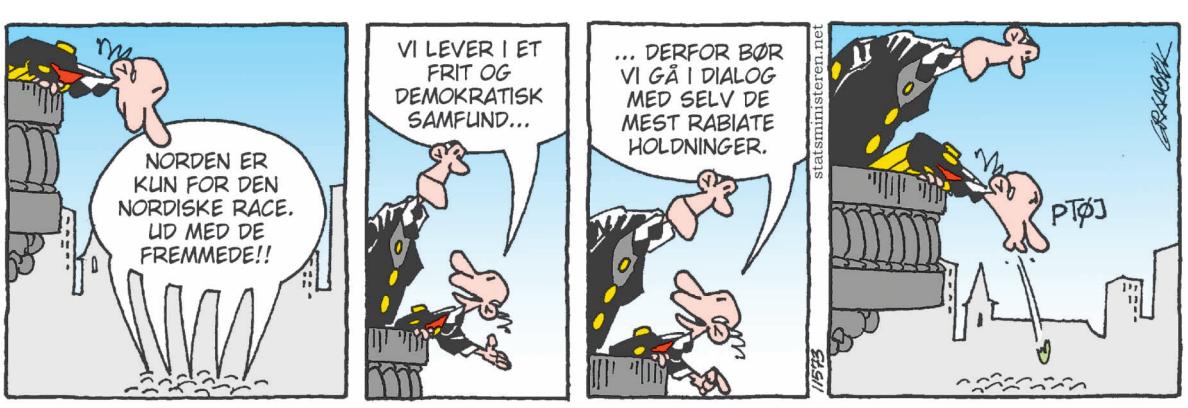
STATSMINISTEREN